

Kovšek so svačje nabrali za dva novata zvona 2200 K in domači g. župnik je se 2000 K znaven riložil. — **Sv. Venčesel.** Na gostiji Repičevi in Žoigerjevi na Devini pri Slo. Bistri ci se je nabralo za sklad Kmetske zveze 220 K in za Diško kuhično tudi 220 K. Darovalcem poseje, osema sačinoma iskrena hvala! — **Zavre v Halozah.** Pristaši Kmetske zveze so zbrali 320 K kot udobno in 600 kron sta darovala gospod Vul in gospod dekan Podvinski za straukin sklad v s. omin poslanca Pišeka. Hvala zavednim pristašem! — **Topošica.**

Na gostiji Andreja Ovčak in Jože Aravs na Lomu so zbrali goste na predlog Fr. Ovčak in Lenarta Pačnik 100 K za Katoliški tiskovni dom. Darovalcem hvala, novo orocencema pa obilo sreči! — **Globoko pri Brežicah.** Na veseli gostiji Rada novič-Pšeničnik dne 20. februarja t. l. pri Francetu Podvinski, posestniku v Blatnem se je nabralo za sklad Slovenske kmetske zveze 216 K. ovoprocencema obilo sreči! — **Malanežetja.** Tukaj se je poročil Alojz Bačič iz Prečetincec z Alojzijem Ritonija.

Na gostiji se je nabralo 150 K z uboge učence malomedelske. — **Malanežetja.** Gos. od Slavko Šenčar, trgevec pri Mal. Nedelji, je daroval za mnoge malomedelske solarje 100 kron, ker se radi smrti svoje drage babice gospe E. Kučlen ni mogel udeležiti gostije Franca Kšela in gospodine Jere Fišnika v Kursencih. Darovalcu prisrēna hvala, novo orocencema obilo sreči! — **Zreče.** Na gostiji Šadek-Mernik na Padeškem vrhu je nabral gos. od Ludvik Vidmar za Kafizobraževalno društvo v Zrečah 373 kron. Blagim darovalcem izreka društvo prisrēno zahvalo, novo orocencema pa želi obio sreči. — **Sv. Tomaz pri Ormožu.** Na sedminki Marije Horvat v Ključarovcih se je nabralo za domače Orle 108 K. — **Mazza.** Na gostiji Antonia Račel in Frančiske Zeman so darovali veseli goste za KZ 304 K. — **Sv. Jurnej pri Ločah.** Na gostiji Conč-Jurše so nabrali zbrani gostje za uboge solarje 172 kron, na gostiji Lovrenčič-Marguč pa 156 kron. Hvala!

Gošpodarstvo.

Odmera do odnine za leto 1921. Glasom razglaša Davčnega okrajevga oblastva št. 250 z dne 9. t. m. je predra do odnine za davčne zavezance celjnega okraja Maribor mesto za leto 1921 razglašena dne 17. do vstetege 31. marca t. l. pri mestnem magistratu, davčnem trdu in okrajnem davčnem oblastvu (soba št. 12) inter-sentom na vpogled. Predpis davkov onim zavezancem, ki do vstevši 16 aprila t. l. ne vlože priziva ali pritožbe proti odmeri pri davčnem oblastvu, se smatra pravnoveljavnim, na kar se vsa podjetja tem potom opozarjajo. — Trgovski gremij v Mariboru.

Zivinska sol. Vl da rajne Avstrije je skrbela, da smo dobili v poljubni količini ceno živinsko sol. Danes pa, ko imamo malo in slabo krmo in je nam živinska sol krvava potreba, je pa žal ne doimo. Državna urava pač skrbí, da dobijo po ceni sol industrije, seveda fabrikanti so revezili tem se mora že pomagati, kmeti si pa lahko pivoži za živino drago sol. Vprašamo kmetiškega ministra gospoda Puclja: Ako mu je kaj znano, da se mora živini posebno danes, ko imamo slabo in malo krme, klapa soliti, posebno še, če hočeš vole dobro upitati? A eljemo na gosoda kmetiškega ministra, da se vsa mršavini volov krav in telet usmilji in tako vse potrebno ukrene, da se nam preskrbi živinska sol z nizki ceni. Če se soli v naši očiščeni državi remalo pridela, zakaj se ne dovoli prost uvoz iz Avstrije, pri čemur vendar država nima nobene škode, nasrotno, pri kmetstvu velik dobiček. Prosimo tudi naše poslance, da se za to, za kmeta preotrebno stvar tako, zavzame.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na se em dne 14. marca 1922 se je prigelo: 4 biki 176 volov, 268 krav, 1 konj in 9 telet, skuši 458 komadov. Povročne cene za različne živalske vrste so bile sledete: de ali voli 1 kg ži e teče od 24 do 29 K, volde ali voli og 21 do 25 K, clemenski voli 21 do 24 K, biki za klanje od 18 do 21 K,

klavne krave debela od 20 do 23 K, plemenske krave od 14 do 20 K, krate za klobasare od 13 do 17 K, molzne krave od 16 do 22 K, breje krave od 16 do 22 K, mlada živina od 16 do 22 K.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg 40 do 48 K, volovsko meso II. vrste 40 do 48 K, meso od bikov, krav in telic 40 do 48 K, tečje meso I. vrste 48 K, tečje meso II. vrste 40 K, svinsko meso sveže 58 do 80 K.

Pucljeva jara pšenica in jariječmen.

Minister in poglavars samostojne živ mesar Puclj Ivan kuje v Čehoslovaški semensko jaro pšenico in ječmen. Ministri so mu v to s rho dali iz državne kase 4 milijone dinarjev fe 16 milijonov krov! Komisija, ki je poslana na Česko porabi vsak dan 10.000 dinarjev lecimo, da bo ta komisija potrebovala vsega skupaj 20 dni. To znaša malo sveto 200.000 dinarjev ali 800.000 krov.

Vsek slovenski kmet, bajtar najemnik ali viničar se je jarino takoj spomlidi, ko se zemlja toliko posuši, da lahko ore. Letošnjo somlad bo sejanje jare pšenice, ječmena in ovsa že kmalu končano. Jarina, katero se je aperičila ali maja mesca je slaba. To večri nas v Sloveniji vsak kmetič. Le dnevi kolovode samostojnih svojih mesarjem Pucljem, še do danes tega ne vedo.

Kedaj bo dospela Pucljeva jarina v naše kraje? To sam Bog ve! In kdo jo bo dobil? Prepričani smo, da bomo lahko na prstih ene roke seštejone „sredne“ v posameznih okrajinah ki bodo oblagodarjeni s Pucljevo jarino. Kmetsko ljudstvo, ali se bo še dalo dale vleči za nos po teh škodljivcih države in ljudstva.

Jarega semena ne bo, pač pa bo do dneva, lačevalci ob 16 milijonov K.

Cene poljskim pridelkom. V Nov. Sadu je stala šenica do dne 8. t. m. že 2060 do 2100 K, dne 9. t. m. je padla na 2000 K. Oves je stal po 1320 K, koruza 145 do 14.5 K, moka nuiarca po 26, otrobi po 1055 K. Ponudba je bila živalna, popraševanje po oglagu slablo.

Tržne cene v Mariboru. Preteklo soboto so šepriljali priprljali na mariborski trg 12 vozov z mesom, kg 75-85 K, 13 vozov zaklanih svinj, 1 kg 70-90 K in 26 vozov krompirja, kg po 6 K. Pšenice je bilo 80 kg po 14 krov, rizi 60 kg po 11 K, ječmena 200 kg po 10 K, koruze 600 kg po 12 K in ovs 400 kg po 8 K. Kokos je bil 40, komad po 150-180 K, gosi 8, komad 250-300 K, rac 6, komad 125 krov, puranov 10, komad 300 K in kuncje 15, 10-10 K, ižol je stal 12 do 14 kron liter, česenj kg 30 krov, regrat 4-5 K, kislo zelenje kg 10-20 krov, kisla repa kg 8 K, šopek petržala 2-3 K, zeleno 2-3 K, zelenjavači 2-3 K, kuhinje špinat 2 do 3 krone, kg jabolok 28 K, kg suhih slijev 10 K, hien mleka 10-11 K, surovo maslo kg 140-160 K, mast 90-105 K in eno ače 4-7 K.

Cene za seno. Preteklo soboto se je priprljalo na mariborski trg 12 vozov sena katerega so prodaли pt. 750-850 K za meherski sol, 4 vozove otave, met. stot po 850-900 K in 11 vozov slame met. stot. po 500-550 K.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zagetu je precej življeno gibanje. Cene so gibljelo med 3000-3300 K za 50 kg. Iz Čehoslovaške se je v Ameriko izvozilo hmelja v vrednosti 105.028 doljarjev. Iz Jugoslavije se je meseca januarja t. l. izvozilo v Čehoslovaško 110 centov hmelja, cent po 50 kg, dokaz, da so hmeljske zaloge v Jugoslaviji večinoma izčrpane.

Lesna trgovina.

Takim nenavadnim pretresljajem in takim iz remembam lesna trgovina v naših krajih ni bila še iz ostavljenia, ko je leta 1918. Cene lesu so se dvignile na red počasi, potem skokoma, padla so čez noč na prvotno nižino in začele za et polagoma rasu do neverjetne višine, ki so jo dosegli v letosnjem letu. Kdo bi bil varčil pred tremi leti, da se bo lo našli ljudje, ki bi plačevali za 1 kubični meter izde-

lanega — sicer prvovrstnega slavenskega — hrasta 8000 K?! Tak preroči bil leta 1918 najbrža linčan, če pa to ne, pa bi ga bili gotovo vtaknili v norišnico in danes smo res tako da le dosegli smo res tako visoke cene. Ne samo hrast, tudi druge vrste lesa so dosegli neverjetne cene, tako n. p. tenčes les 900 do 1000 K, rezan mehki les pa celo čez 2000 K, ako je bil paralelno obrobil in prvovrst.

Vzroke tega dviganja smo že večkrat ocenili in v prvi vrsti imamo prisovati naraščanje cen padecu vrednosti našega denarja in lanski suši. Sedaj pa sta oba ta vzroka odpadla. Dinar je začel nenadoma v vrednosti rasti vsled zadnje Kumanudske odredbe, s koto je spravil kupčevanje z valutami in devizami v polonoma — drug tir, s koto je onemogočil raznim židovskim in nežidovskim bankam veriženje z denarjem, s koto naredbo je vsi, zlasti odvezeli bankam skoro vso možnost, vplivati na kurs našega denarja. Samo začasno sem rekel, ker bodo razni gospodje v Zagrebu in v Ljubljani gotovo našli pot, na kjer se se lahko izognete tej Kumanudske odredbi, s časom pa bo postala ta odredba sitna tudi raznim sinom ministrov ali pa celo ministrom samim, tako da se bo morala početi ta odredba v pozabljenu. Po sedanjih izkušnjah so doli, očudo pokoj, ali to odredbo ravno isti ljudje, ki so imeli sedaj največ koristi od nje.

Pred nekaj dnevi je pisalo „Jutro“, da je vrgla francosko-srbska banka veliko množino začasnih deviz in valut na trg, Narodna banka pa do larjev. Ti dve banki srečo se torej zbirale do gotovega trenutka devize in valute, gotovo ne v pričakovanju, da kurs tistih pade, in te devize in valute so vrgle sedaj nenadoma na trg. Iz katerega vzroka? Ali ima pri tej zaidevi svoje prste vmes mogoče kak ministerov sin, ki je premalo zaslužil pri življenju? Nemogoče to ravno ni! In kako to, da se sruša v takem kipu, tudi naša Narodna banka? Mislim, da bi morala znati Narodna banka regulirati kurs dinarja na drug način in ne s takimi šekulacijami, ki niso dovoljene nobeni banki v Evropi, ki ima izdajati ati oankovce. In ali bo dviganje kursa našega dinarja stalno, aka ima tako nerečno podlago? Ne verjamem, posebno pa še ne morem verjeti, aka pravljim češko valutno politiko z našim koručiškim reguliranjem kursa iz osebnega koristolovstva.

Točna pustimo valutno politiko ter računa, da je dobro. Kurs dinarja se je dvignil in lesni trgovci bodo morali na vsak način cene lesa zniziti, aka ne bodo hoteli izgubiti italijanskega trga, ker tega ni pričakovati, da bi Italijani zvišali v izdatni meri cene tako dolgo, da jim bo Avstrija naranost ponujala svoj les, tako dolgo, da si bodo poskušale pridobiti nordiške države tal na Italijanskem. Intuji, da tega ne smemo pozabiti, da so Poročki na razpolago vodne poti in da moramo zelo resno računati z Rumunsko.

Brez vsakega dvoma pa moramo računati na zmanjšanje našega izvaza na italijansko — v zadnjih dnevih je bila večina pošiljatev lesa na Italijansko prekinjenih ali celo ostavljene — in na močno padanje cen.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 264, francoski frank 24 do 25 naših krov. Za 100 avstrijskih krov je plačati 4.20, za 100 čehoslovaških krov 500 do 505, za 100 nemških M. 110 in za 100 laških iir 1480 jugoslovanskih krov. V Curihu znaša vrednost naše krovne 1,75 centima (1 cent, = 1 vlar).

Dopisi.

Sv. Peter pri Mariboru. Ker nocom delati nikomur krivice in me je članek v slabostnotreznem „Kmetijskem listu“ z dne 9. t. m. ganil do solz, sem prisiljen preklicati nekatere reči, za druge pa zoper dati primerljivo izjavo. Začnimo: 1. Ni res, da je samostojnežev v naši občini konec — trčovski turman bi rek, da se niso nisih — res pa je, da je samostojna stranka mrknila ter je hin. 2. Ni res, da bi jaz hotel samostojne žreti, a pač pa je res, da so preveč neapetitnih, da bi jih mogel požreti, kaj še le

prebaviti. 3. Res je, da je Ant. Fraž pri občinski seji izjavil, da je Samostojna v likvidaciji in res je tudi, da mu mi verjamemo, ker ga smatramo za resnicoluba. 4. Ni res, da bi ne bilo samostojnega odbora, pač pa je res, da so samostojnežev prisotno na pomoč celo demokratarji iz Malečnika, med temi neizogibni šolnik Kramer. Tega velepolitikarja bi priporočali, da ga visje oblasti prestavijo magari za nadzornika tia doli recimo v Macedonijo, mesto da pri nas ustanavlja Škola s pomočjo svojega brihtnega g. Švagra Frička, ki se najrašči doma uči, ne pa da „studira“ v cerkvi med službo božjo. 5. Res je, da je od sa mostojne stranke ostalo še par eksemplarjev, toda res je tudi, da smo jim zaradi tega hvaležni, ker nam bodo služili kot „mušter brez velave.“ 6. Res je, da se ljudje vrata zato bojijo, ker je hudoben in črn, in še bolj je res, da se ljudje Samostojne božje zaradi njene „davčne in volovske lučne“ do kmeta in delovnega ljudstva. 7. Ni res, da bi bili samostojnežev proti veri, pač pa je res, da bi vsi radi postali razni „svetniki.“ 8. Ni res, da bi bili naši samostojnežev proti občini, pač pa je res, da bi bili radi vsi župani, kar pa se jim klub njihovi brihtnosti ne bo nikoli osrečil. 9. Ni mogoče, da bi naša občina kedaj postala popolnoma klerikalna, pač pa je gotovo, da se bo zmiraj naslo takih ljudi, ki jim bo vrag več nego Bog. Ali smo torej klerikalci krivi, da se še tupatam najde kak samostojnežev?

— Samostojnežev.

Gor. Hoče. V torek dne 7. marca 1922, nam je nemila smrt ugrabila čez vse priljubljenega očeta, svaka, bratata gospoda Konrad Kolarja, posestnika v Gor. Hočah v 41. letu starosti zader od srčne kapi, zapušča ženo in 2 neprekobljenega otroka. Pogreb se je vršil nad vse sijajno, tem potom se zahvalovalo, posebno čestitom gospodom duhovnikom za spremstvo, potem hočkemu gasilnemu društvu, ter godbi in pevčem za izkazano mu zadnjo čast. — Zaluči ostali.

Cirkve. Veliko slavnost smo obhajali v soboto in nedeljo, dne 4. in 5. marca. Naša župniška cerkev je kot prva na Dravskem polju doživila 2 bronasta zvona. Na lejo ovcenčanem vozu so štirje okrašeni konji trpeljali čba zvona iz lijarne I. H. Bühl v Mariboru. Dekleta so poskrbela za vedenje voza in zvonov ter lep slavolok pri cerkvi in misijski križ tik cerkve. Cirkovška in školska požarna brambla ste na okrašenih konjih jazdile naproti do Podvol, ker so se še pridružili jezdci iz Gorice. Bilo jih je nad 50. Ta krasna procesija se je povabilo skozi vasi Sikole in Pongorce do župniške cerkve, odkod je malini 224 let stari zvon pozdravil svoja nova tovariša Požarnočrambovski trobentnici so naznali prihod. Na meji župnije na goriškem polju so pokali možnarji, nakar so se oglastili možnarji pri cerkvi. Spremem pri cerkvi je bil veličasen. Vsak je hotel videti zvonova in si ogledati ovcenčane konje in jezdce z zastavami. V nedeljo pred pozno službo božjo sta se z očema očegnila v zvonik, raz katerega sta o kratkem času pozdravila veruške in hvalila dobrotnike, ki so darovali, da sta se naročila. Pridigo in slovesno službo božjo je opravil č. g. pat. Žiga od sv. Jožeta v Stadečah pri Mariboru. Slovesnost je župniane tako zelo navdušila, da se je naročil še veliki zvon, katerega dobimo za tri mesece. Veliko smo že darovali, hocemo še tudi zdaj vsak po svoji zmožnosti prisvetiti za zvono. Bo vsakomu obilno povrnil, kar daruje v negev čast. Zvonova imata lep in čist glas in sreča ter se melodično uenja s starim, kar priporoča lijarne I. H. Bühl v Mariboru.

Remšnik. Odkar kralujejo tu pri nas ob moji Wrangloveci, se je naš vinski Remšnik srečenil v traveščeno samu veliko legišče. Ti ruski unaki prirejajo vsak hip po svojih logih ter po drugih krémah, ker vedo, da je nihova prisotnost dobrodošla, svoja divja rajanja, ko pa sumi izmenjujo „Schmuglerbar.“ Zatistične plesne deštote, da se teh v ihovih plese, udeležene v veliki množini tudi načrti, izričena mladjež od blizu in daleč. So teže umljivo in na to, da začnejo v tej noreči družati često tudi ženske osebe iz boljših krogov, kar ni ravno